

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ, ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΓΟΗΤΕΙΑ...

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ

Ο ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Τόσους περίμενα κι' εγώ, απάντησε ο Άλλος. Βλέπω όμως ότι ή δοκίμασα Λωγκεστόν και ο δούξ του Νορφολκ συνοδεύονται από τις δεσποινίδες και από τον εύπατρίδη, ο οποίος με είχε ειδοποιήσει για την επίσκεψήν...

— Ποιόν εύπατρίδη; Το Ρογήρο Βάλτερ;
— Τόν γνωρίζετε;
— Ναι, λιγάκι... απάντησε ο βαρωνίσκος κοκκινίζοντας χωρίς να τ'όφελι.

— Σέ μένα παρουσιάστηκε ως αντίκοιμης Κίλιουθ, είτε ο 'Ιάκωβος.
— Κολοκάθια! Φαντάζομαι πως θάναυ κανέναν νόθος της πρώην βασιλείσσης!...

— Το λέξ με τὰ σωστά σου, Τζόν; Μά ο 'Ιπότης δεν θάναυ άπό άνα από είκοσι χρόνων κι' ή Μαρία Στουάρτ δεν φαίνεται μεγαλείτερη από τρώαντα, ίσως μάλλον και είσοικότερη.
— Την είδες λοιπόν από κοντά, 'Ιάκωβος;
— Φυσικά. Είπε πολύ όρασι καόλας...

— Και γιατί δεν κατώξ να τὰ φτιάξής μαζί της; Πρόσχευ όμως να μη σέ διαφθείρη!...

Οι δύο άνδρες κούτταξαν ο ένας τόν άλλον και γέλασαν δυνατά.

Εκείνη τή στιγμή ήθεε ένας φύλακας και είδοποίησε τόν 'Ιάκωβο Βίντ ότι ή φυλακισμένη επιθυμούσε να τού μιλήση.

— Σίως στο διάβόλι κι' εσύ κι' αυτό, απάντησε με θυμό εκείνος. Λογότερα θα πάω, τώρα δεν έχω καιρό, είμαι άποστολημένος...

Η δοκίμασα πλησίαξε τώρα τή γέφυρα μαζί με τή συνοδεία της. Ο διοικητής τών φυλακών, θέλοντας να τή μιλήση έξαιρετικά τούς ξένους του, είχε διατάξει από πριν να γεμισουν δύο μικρά παλιά κανόνια τού φρουρίου. Μόλις λοιπόν τούς είδε κοντά στη γέφυρα, γύρισε προς ένα στρατώη που στεκόταν έτοιμος να βάλη φωτιά, και τού φώναξε:

— Πήδη!

Την ίδια στιγμή μιιά διπλή εκρηγοσοκόρητς άκούστηκε κι' άμέσως εξακολούθησαν δυνατά ξεφωνητά πόνου. Το ένα από τὰ κανόνια είχε διασραγή και τὰ κομμάτια του πνάζτηκαν με πάταγο στην άλλη. Ο στρατώησ που έκτελούσε, χάριν τής περιττώσεως, χροή πυροβολήτου, χτυπήθηκε για καλά στο σαγόνι, ο σιρ 'Ιάκωβος έγχεσε τó καπέλο του και ο σιρ Τζόν μείωσε τού μανδύα του.

— Θεέ μου! τραύλασε ταραγμένος ο διοικητής. Τί θα φανταστούν οι ξένοι μου!...

Στό μεταξύ αυτό ο βαρωνίσκος, μη θέλοντας να συναντηθή με τούς επισκέπτας, έφυγε από την πίστη πόρτα τού φρουρίου.

Ο σιρ 'Ιάκωβος έτρεξε να υποδεχθή τούς επισκέπτας του και να τούς ζητήσει συγγνώμη για τó άτυχες περιστατικό τού κανονιού. Έπλησε τή δοκίμασα από τó μπράτσο και τήν ώδηγησε, μαζί με τούς συνοδούς της, μέσα σε μιιά ευρύχωρη αίθουσα στολισμένη με πολυτελή καλά στο σαγόνια. Όλα τὰ σκεύη είχαν γυλιστή από νωρίς, κατά διαταγή του, και τώρα άστραφταν τοποθετημένα σ' ένα παλαιό τραπέζι.

— Κερία δοκίμασα, κίχες δούξ, ή κατοικία μου είνε πολύ φτωχική, όπως βλέπετε, και σάς παρακαλώ να φαντή επιεικείς απέναντι μου, φημίσει ο σιρ 'Ιάκωβος.

— Άπεναντίας είσθε πολύ καλά εδώ, άποκρίθηκε ο Θωμάς Χόβατ.

Ο διοικητής κοκκίνισε από ευχαρίστηση, άκούοντας τó άνέλπιστο αυτό φιλοφρόνημα, και δεν είχρηε τίποτε ν' απαντήσει. Εκείνη τή στιγμή παρουσιάστηκε ένας από τούς άνθρώπους τού πύργου και τήγγαυε ότι τó τραπέζι ήταν έτοιμο.

Σέ λίγο κάθησαν κι' άρχισαν να τρών με μεγάλη δ-

ορξί από τὰ πλούσια φαγητά που τούς είχαν σερβίρει. Άπάνω στο γεύμα, ο δούξ είπε τού διοικητή:

— Μά έσείς έδώ πέρα τρώτε βασιλικά. Ούτε στο παλάτι δεν κίνον τέτοια φαγητά...

Τό πρόσωπο τού διοικητή άκτινοβόλησε για δεύτερη φορά, ενώ ο Χόβατ εξακολούθησε:

— Ζηλέω, έξέρετε, αυτόν... τó λόρδο Γκρέυ, που τόν τρέφετε έτσι καλά...

— Τό λόρδο Γκρέυ! Έκαμε κατ'άληκος ο διοικητής. Ποιόν λόρδο Γκρέυ;

— Τό φυλακισμένο σας!... Δεν είχατε πη στη δοκίμασα πως κρατείται έδώ ο λόρδος Γκρέυ;

— Τό φυλακισμένο μου; Ά Α, ναι, έχετε δικιο, μάλλον...

— Μά πως, τόν είχατε λημονήσει;

— Όχι, καθόλου. Ταράχτηκα λιγάκι, γιατί δεν περίμενα να τó έξέρετε...

Ο δούξ χαμογέλασε.

— Άφού λοιπόν τó ξέρω, όπως βλέπετε, είπε, μπορούτε να μάς μιλήσετε, χωρίς καμιά επιφύλαξη, γι' αυτόν τó λόρδο Γκρέυ; Πώς σας φαίνεται, σάς άρέσει ή συντροφιά του;

— Καθόλου. Δεν μπορώ να τού βγάλω άπ' τó στόμα ούτε δύο λέξεις.

Ο Χόβατ ήξερε πως ο φρενο-Γκρέυ αυτός δεν ήταν πορά ή άτιχη Μαρία Στουάρτ. Ήξερε πόσο περιφρονητικά φρονόταν ή βασιλείσα στους φίλους της. Δεν καταδέχταν να τούς μιλήση. Έσχίξε κάθε έγγραφο που τής έστελναν...

— Πιστεύω όμως ότι, όσο λίγες σχέσεις κι' άν έχετε μαζί του, θα τού παρέχετε όλες τής δυνατές εύκολίες, είτε σε λίγο στο διοικητή.

— Ό, βέβαια, έννοείται... Τόν περιουσιούμα κι' τόν υπολήφτημα όσο κανέναν άλλον. Σέ λίγο μάλλον, μόλις τελειώσω από δω, θα τού διαβάσω άμέσως ένα καλλά με Γαλλικά κρασιά που τού έστειλε ο κόμης Λέιστερο.

— Ο εύγενής κόμης, καθώς άκουσα, έχει πρώτης τάξεως κρασιά, είτε ο Χόβατ. Και, να σας πω τή άμαρτία μου, πολύ θάθελα να τά δοκιμάσω αυτά τὰ κρασιά...

— Ό, αυτό είνε εύκολώτατο, απάντησε προθυμότατα ο φανατικός διοικητής. Όπ' πω να μάς τὰ φέρουν άμέσως για ν' άνοιξοιμε μερικά μπου-

κάλλα...

Η κυρία Λωγκεστόν θέλησε να πη κάτι, αλλά ο δούξ τής έγνωψε κρυφά να σωπάση και, άποτεινούμενος στο σιρ 'Ιάκωβο, είπε:

— Μιά παρόκληση, άγαπητέ μου διοικητή...

— Τήν δέχομαι πριν τήν άκούσω.

— Στείλτε αυτό τó καλλά στο μέγαρο τής διοικήσης, άπου θάρθετε κι' έσείς άπόψε για να δείπνησοιμε μαζί. Έτσι θα δοκιμάσοιμε, επί τέλους, αυτό τó περιφρω κρασί τού κόμητος. Εγώ, εις αντάλλαγμα, θα σας στείλω από τó ίσογύτο μου άλλες δύο μπουκάλες. Τή μιιά θα τήν προσφέρετε στο λόρδο Γκρέυ και τήν άλλη, κιν' άπάντηση τής διοικήσης, θα τήν κρατήσετε για τόν έαυτό σας...

— Με όλη μου τήν καρδιά, απάντησε ο 'Ιάκωβος.

Κι' άμέσως φώναξε τόν μεθόστακα ύπηροήτη του, τó Βίλντ, και τόν διατάξε να πηρή τó καλλά με τὰ κρασιά άπ' τó κελλάρι και να τó κινή στο μέγαρο τής διοικήσης Λωγκεστόν.

— Μάλλον, ένδοξότατε, απάντησε ο μέθσοσ, τού όποιοι τὰ μάτια έλαμψαν για μιιά στιγμή στο άκουσμα τού κρασιού, και βγήκε βιαστικά άπ' τήν αίθουσα.

(Άκολουθεί)

Δεν καταδέχταν να τούς μιλήση, έσχίξε καθ' ύγρασσο που τής έστελναν...

